

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהל: תלי אביב, רחוב גורדון 3, טרפון 03-243386. תאריך: 136. מען מברקי: "עולמפרס". מורפס כהרפוס החדש "בע"מ, תיאכוב, רחוב כ"מ אביגורר. הפצה: "גד" בע"מ. גרופות: "צנאקוגרפיה כספי" בע"מ. חעורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

זכורתי

לנגד עיני עמדו התחשיבים שהינחו את צה"ל לגבי משתלמו בחו"ל ואת נציבות שירות המדינה ומשרד החוץ לגבי עובי דימדינה הנמצאים בחו"ל. לפי תחשיבים אלה, למישפחה בת שלוש נפשות ולמשך 14 חודש, התחשיב של הוצאות משתלם של צה"ל מגיעות לכ-48,840 דולר... חשבתי תי לתומי כי התחשיב זה הוא המתאים

ידאי זכורה לך תגובתך הנזעמת של מנכ"ל משרד החינוך, אלוף (מיל.) אל-עד פלד, כאשר חשף העולם הזה (2032) לפני כחצי שנה את שערוריית מילגות הענקי-השתלמות שאירגן לעצמו.

פלד נקט או דרך בלתי-שיגרתי כדי להשיב על ההאשמות שהעלה העולם הזה נגדו. העולם הזה האשים את פלד בכך שבעזרת הקשרים שנבעו מתפקידו כמנכ"ל משרד החינוך, סידר לעצמו שתי מילגות, משתי קרנות נפרדות, שהעניקו לו סכום של כחצי-מיליון ל"י לשנה-ישי" תלמות אחת בארצות-הברית.

שבועיים אחרי הפירסום שיגר פלד מיניוויק לכל ידידיו בארץ מיסמך אפרי לוגטי, הוא לא הכישה בו את גילוי העור לם הזה, ולא ניסה להפריכם. מגיעות לו ביקש להסביר מדוע, לדעתו, מגיעות לו מילגות בסכום של כחצי-מיליון ל"י שנה, ומדוע אין בכך כל פגם ציבורי. כדאי לקרוא היום מחדש כמה קטעים מיכתבו זה של פלד, שבו כתב בין השאר: אני מניח שאולי אף אתה, מכרובית הציבור בארץ, משקראת ושמת על "השערורייה" וה"שחיתות" של מנכ"ל משרד החינוך והתרבות אלעד פלד חשבת (ואפשר שאולי אם אני הייתי במקום הייתי חושב כמוך...): הנה, גם הוא ב"נופלים. השחיתות, האוכלת כל פינת סור בה בארץ, הגיעה גם אליי." להבהרת נקר דה זו מתכוון מתכב, רביס מידידי יוד עים כי אין לי כל נכסים (פרט לביתי בירושלים), וכי כל עיסוקי הכספיות הם תכמו במשיכות-יתר חודשיות בבנק ובי ציפיה לתשלום, הפרשים שונים, שיכנסו את החורים של משכורת מנכ"ל מיש" רד"ממשלתי ושל שכר אשתו וטובת. ה" נכס היקר ביותר שהיה לי, היה שמי ה" טוב וכבודי... אני לחנן עתה על שמי הטוב ועל כבודי וכן על ידידותך, החשובה לי.

מנכ"ל משרד החינוך אלעד פלד
המליחמה על הכבוד האבוד

"אני מושכנע שהעובדים הבכירים
בשירות הציבור, לרבות מנכ"לים, ממשיך פלד את מכתבו, זקוקים להשתלמות, לא פחות ואולי אף יותר מעובדים זוטרים.

עובדים בכירים אלה הם עתירי-ניסיון ומר תשים מעבודה קשה ומלוצים ציבוריים. דווקא הם זקוקים לרענון, למילוי מצ"ר... ולחידוש דיועותיהם במידע מעודכן. ב"מחורתי באוניברסיטת קולומביה כי מקום השתלמות, לאחר התייעצות עם ידידים ומומחים הבקאים בנושא השתל" מותי, ולאחד שהתברר לי כי בארץ טרם התגבשו תוכניות לימודים מתאימות ב" נושאים אלה. נימוק נוסף שמנע ממני לפנות לאוניברסיטה ישראלית היה רצו"ני שלא לפנות לכל גוף שעשוי היה להי" זקק במישרין לל בעקיפין לשרודו או להחלטותיו של משרד החינוך והתרבות, שאני הייתי מנהלה הכללי.

פנית, אפוא, א"דורך לגופים לא-יש" רלאיים, וקיבלתי תשובה חיובית ממיספר קרנות... אני משוכנע גם כיום כי לא היה כל טעם לפגם בפניית אליהם, אף כי וזשבת, שמכובד יותר היה אילו הייתי יוצא להשתלמות במלוא משכורתו והו" צאות, כמקובל בצה"ל לגבי קצינים ה" משתלמים בישראל ובחו"ל. ועתה, טענה לגבי גובה המילגות.

לינה נבולסי. בית-המישפט הצבאי גור על החייל ארבעה חודשי מאסר על-תנאי ואלף לירות קנס — אותו עונש שהטיל באותו שבוע בית-מישפט אורחי בתל-אביב על הזמר אריק איינשטיין, שהואשם באחזקת מאית הגרם חשוי.

שני האיזכורים לעיל מציינים את סיומן המוצלח של מאבקים ציבוריים שי נפתחו מעל דפי העולם הזה. אולם אי-נגי מתימר ליצור את הרושם כי העולם הזה הוא קבלן ההצלחות בלבד. שיטת "אפס הליקויים" טובה אולי ל-תעשייה-האווירית, אבל קשה מאד ליישר מה בעיתונות. טעויות וכישלונות בפירר סום מידע מידי הם כמעט בלתי נמר נעים. אבל דומני שהגינותה של עיתור נות גמדת במידת נכונותה להודות ב" שגיאותיה. לתקן ולהתנצל עליהן. כי הטעות, כבר נאמר, היא אנושית. וגם כתבי העולם הזה הם בסך הכל רק אנשים. בשבוע שעבר נכשלנו בטעות מעין זו. במדור במדינה, תחת הכותרת כל המדינה קרקס, פורסם בשבוע שעבר (העולם הזה 2056) סיפור על שרשת צילמו של שר הביטחון שמעון פרס עבור הסרט מ"בצע אנטבה של מנחם גולן. חלק מהפרטים שפורסמו באותו סיפור היו בלתי מדויי קים. אחרים היו בלתי נכונים ונבעו כתור צאה ממידע מוטעה. אני משתמש במדור זה כדי להעמיד את הדברים על דיוקם: לא שמעון פרס הוא שביקש ממנחם גולן לצלמו עבור סרטו. בעת שצולמו

תלמות, היה על הצד הגבוה." זהו ביטוי עדין מאד לקביעה כי הו" צאותיו של פלד היו מופרות ביותר. בדיקה שערכו אנשי מבקר-המדינה העל" תה, כי הסבריו של פלד בקשר להוצאות הדרושות למחייה בארצות-הברית ולגבי "הנורמות המקובלות" היו מטעות — שוב, אם נלקוט לשון-המעטה.

על-פי תחשיביו של פלד הוא נזקק ל-30 אלף דולר לתקופה של 14 חודשים. בדי-קת מבקר-המדינה העלתה כי אנשי צה"ל היוצאים להשתלמות בארצות-הברית מקב-לים אומנם סכומים של בין 20 ל-26 אלף דולר לשנה דמי-מחייה, אולם סכומים אלה חייבים במס-הכנסה. כלומר, נותרים לרשותם רק בע"מ מחצית לשנתי-שלישים מ-סכום זה. מאתר שהוצאות-המחייה של פלד מומנו באמצעות הכספים שקיבל מ-קרנות-מילגות, הוא לא היה חייב במס. לפיכך ניסיונו להציג עצמו כמי שחיי לפי התחשיב המקובל היה בבחינת אחיז"ת עינים וניסיון להוליך שולל.

בלשון דיפלומטית חיונה המבקר את דעתו, כי יש להניח שפלד לא יוציא את מלוא סכום המילגות שקיבל וכי יוכל להחזיר את הסכום העודף לקראת גמר תקופת השתלמותו. ואומנם, הסתבר כי פלד, שרק לפני מיספר חודשים טרח להס" ביר מדוע כל דולר שקיבל דרוש לו כדי לקיים את עצמו בארצות-הברית, מצא לפתע אפשרות לפנות אל אחת הקרנות שהעניקו לו מילגות, ולהודיע לה כי מותר על 7000 דולר מההקצבה. אני סבור כי מסקנות מבקר-המדינה, והעובדה שאלעד פלד נאלץ להחזיר 70 אלף ל"י מהכספים שקיבל, מהווים עדות מספקת לצידקת המאבק הציבורי שבו פתח העולם הזה בנושא זה.

מאבק ציבורי אחר של העולם הזה הגיע אף הוא השבוע אל סיומו. כמו בפרשת אלעד פלד, כך גם כאן, הסתבר כי העולם הזה היה לצד הצדק.

במהלך ההתפרעויות שארעו אשתקד ב" יהודה ובשומרון נאלץ צה"ל לפזר לא פעם הפגנות בכוח הורוע. באחת הפגנות האלה נהרגה גם לינה נבולסי בת ה-17. בת לאחת המישפחות הנכבדות בשכם. ההודעה הלאקוגית של דובר צה"ל סיפרה כי לינה נהרגה כתור צאה מ"ירות באוויר", במהלך ההפגנה. הפעם ביקש העולם הזה לחקור את הפרשה ביסודיות. כתב העולם הזה מרסל זוהר יצא לשכם, ערך חקירה יסודית

קורבן נבולסי
הריגה תוך רשלנות

ופירסם את מסקנותיו: לינה נבולסי לא נהרגה כתוצאה מירות באוויר שנורו תוך כדי פיזור הפגנה. היא נורתה במדרגות הקומה השנייה של ביתה בידי חייל שרדף אחריה אל תוך חצר הבית.

כל עיתוני ישראל פירסמו רק את גירסתו הקצרה והחד-משמעית של דובר צה"ל. העולם הזה היה העיתון היחיד שערך חקירה עצמאית משלו בפרשה ופירר סם את מסקנותיה שהיו שונות לחלוטין מהחקירה שערך צה"ל. כביכול, בפרשה, למרות זאת נפתחה חקירה נגד החייל. הפרקליטות הצבאית, החליטה לתבעו לדין.

בשבוע שעבר פסק בית-מישפט צבאי בשכם את פסק-דינו. הוא הרשיע את ה" חייל באשמת הריגה מתוך רשלנות של

* המילגות הוענקו לאלעד פלד על-ידי קרן וא"ל"ר וקרן וולף.

דוכרי ביטחון לבאי
...אין אפס ליקויים"

השרים האחרים עבור הסרט שהה שר" הביטחון בחו"ל. רק אחרי שחזר לארץ פנו אליו ממישרדו של גולן וביקשו לצלם גם אותו כשהוא נכנס לבניין מישרדו. שר" הביטחון נתן את הסכמתו לכך וצולם. באותה הודמנות צולמו גם חלק משתי קני הסרט כשהם נכנסים, מפות ותוכי ניות בידיהם. אל לישכת שר-הביטחון. באותו מעמד נכת גם דובר משרד-הבי" טחון, נפתלי לבאי. בניגוד למה שפורסם לא מנע לבאי את צילומיו של השחקן יהורם גאון, המגלם בסרט את דמותו של סגן-אלוף יונתן ("יוני") נתניהו ז"ל, בטענה, כביכול, כי יוני לא הביא מעולם מפות אל שר-הבי" טחון. לבאי גם לא ביקש להצטלם במי קומו של גאון וממילא לא צולם, כפי שפורסם בטעות.

תמונה